

Overbetvissning og skal i hvert Tilfælde søge min Tilfredsstillelse deri, at jeg har gjort, hvad jeg kunde for at faae gjennemført, hvad jeg anseer for rigtigt og retfærdigt.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ischering: Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde forstaae, hvad jeg meente, da jeg udtalte, at hvis hans Endringsforslag gik igjennem, stillede vi Fjængens Billie over den lovgivende Magts; men det forekommer mig, at det, han nu nylig sagde, ganske tydeligt viser, hvad Meningen maa være. Hvorledes staaer Lovgivningens Billie udtalt, naar § 1 antages? Saa staaer den saaledes udtalt, at den eller de i Loven indeholdte Bestemmelser om Straffedomme paa Forbedringshuusarbejde af 6 Aar eller derunder skulle for Fremtiden udtrykkes ved en Afsoning i Cellesængsel. I det Dieblik, denne Paragraph er vedtagen, har den lovgivende Magt sagt: Vi antage, at disse tvende Straffeqvota ere eens; — men naar vi derefter henvende os til Fjængerne og spørge, hvilken af disse to Straffemaader ville I have anvendt paa Eder, saa give vi dem Ret til at bestemme, at disse to Straffearter ere forskjellige; vi overlade til Fjængen at sige: Jeg antager ikke, den ene Art af Straf er den samme som den anden, medens vi, den lovgivende Magt, sige: Disse to Straffearter ere de samme. Dersom vi gav en ny Lov, hvorved vi aldeles borttog Bestemmelsen om en Straffedom paa Forbedringshuusarbejde af 6 Aar og derunder, og derimod alene bestemte en Straf af Cellesængsel i saa og saa lang Tid — og det stod i § 1 — saa kunde man sige, at den nuværende Fjænge, som henses paa 6 Aar og derunder, henses under en Betingelse, som ikke længere havde noget tilsvarende Maal i Loven, og at man i det Dieblik, han sættes ind til en Straf, som slet ikke var bygget paa det Tilsvarende i den Straf, hvortil han var dømt, forandrede Straffen. Men det er ikke det som vi gjøre. Vi sige: Den lovgivende Magt har udtalt: Forbedringshuusstraf, saaledes som den nu staaer nævnt i Loven, paa 6 Aar og

derunder, bethyder Cellesængsel efter de og de Forholdstal, — og naar man saa overlader Nogensomhelst at dele imellem og sige: Jeg vil tage det Ene eller jeg vil tage det Andet, saa sætter man Dennes Billie over vor Billie, som har sagt; Begge Straffearter ere eens; og hvad Skjønnet angaaer, om hvilken Straf der skal anvendes paa det ene eller andet Individ, og som skal ligge hos Justitsministeren — thi det staaer ogsaa i Paragraphen — da tage vi det ved at gaae ind paa den ærede Rigsdagsmands Forslag bort og sige: Istedetfor at lægge det hen til Justitsministeren lægge vi det hen til Fjængens Billie. Naar vi gjøre dette, saa gad jeg dog vide, om vi ikke sætte Fjængens Billie over den lovgivende Magts og den Deel af den udøvende Magt, til hvem vi have henlagt denne Billieskytning. — Den anden Paragraph indeholder slet ikke Andet end en Udvikling af hvad der staaer i den første. Forøvrigt har jeg lært af det ærede Medlems Foredrag, at naar det kun dreier sig om Faa, saa finder han sig bedre deri; thi om Slavernes Overslyttelse til et andet Fængsel kom han tilsidst til at sige: Ja, der var kun Faa, da denne Overslyttelse skeete. Nu har han sagt her om det foreliggende Tilfælde, at inden denne Lov vil komme, til at faae nogen Virkning, vil der sandsynligviis kun være saa Qvindefanger tilbage, hvorpaa Bestemmelsen i § 2 kan faae Anvendelse, men isaafald bliver jo Forholdet det samme, naar man anvender den nye Straffemaade paa disse Qvinder efter den Skjønsonhed, Justitsministeren i saa Henseende har, som dengang Slaverne bleve flyttede.

Klein: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Klein: Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Jeg har ikke sagt noget Saa-dant; jeg har kun anført, at det i Motiverne til Loven af 6te November 1858 er paaberaabt som Noget, der gjorde det praktisk ønskeligt, at man kunde faae Slaveriet nedlagt, at der var kun saa Slaver tilbage; men den egent-